

Främlingar

Ulf Lundell

Så nu har vi blivit främlingar
Eller kanske mer än så
Vi var varandras allt en gång
Men nu finns ingenting att få
Och du gömmer dina ögon
Som om skammen var för stor
Och jag blir tyst och undrar
Vad det är du egentligen tror

Är det döden jag ser grina
Så förföriskt i en vrå
Är det han eller du som viskar
När jag reser mig för att gå

Är det för tröst och värme
du vill ha mej
Eller för gammal vänskaps skull
Eller vill du bara ge igen
För att få se mej falla omkull
Eller vill du bara återvända
För att få se vad som ska hända

Och dörren slår igen bakom mej
Och farstun känns som en grav
Bara ekot som rullar längs väggarna
När jag hastigt ger mej av

Och på gatorna går främlingar
Som inte längre kommer ihåg
Att dom en gång känt varann
Och talat samma språk

Och jag fäller upp min krage
Och går min egen väg
Vem är det jag hör viska
Vem följer mina steg

Är det för tröst och värme
du vill ha mej
Eller för gammal vänskaps skull
Eller vill du bara ge igen
För att få se mej falla omkull
Eller vill du bara återvända
För att få se vad som ska hända